

УДК 338

Доломан Ж. - ст. гр. БМ-21

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

АСПЕКТИВНІ МОМЕНТИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Науковий керівник: ст. викл. Гац Л.Є.

Механізм державного регулювання економіки України характеризується особливим спадком планової економіки, сутність якого полягає в монополізованості розвитку як окремих сфер діяльності, так і організаційно-фінансових важелів суб'єктів господарювання. Поряд з макроекономічною стабілізацією і структурними реформами, важливим елементом перетворень при переході до ринку є приватизація, як засіб сприяння зміцненню і пристосуванню існуючого устрою до змінних умов.

Створенню нових систем відносин власності побудованих на засадах ринку сприяють умови, формування яких забезпечується процесами приватизації. Передача права власності на капітал державного підприємства в приватні руки характеризує приватизацію з технічної сторони і є важливою за умови створення стабільної інституційної основи господарства.

Практика приватизаційних процесів вказує на існування платної та безкоштовної форм її здійснення. Кожна з форм характеризується цілим спектром аргументів доцільності існування, однак в країнах Східної Європи реалізувались змішані схеми приватизації зі значно повільнішим терміном проведення. Варто звернути увагу на невирішеність питання встановлення на законодавчому рівні меж приватизації, оскільки за її відсутності це може призвести не до поступового створення нового класу ефективних власників, а до спонтанної приватизації, в результаті якої посиляться як соціальне розшарування, так і ймовірність швидкого розподілу державної власності кримінальним структурам, закордонним інвесторам.

В період відбудови економіки і формування ринкового середовища надзвичайної ваги набуває промислова політика з розвитку обраних пріоритетних галузей. Очевидним є той факт, що пошук вказаних галузей в Україні має бути здійснений на основі всебічного вивчення можливостей і потреб економіки. Необхідними частинами промислової політики є надання значних пільгових кредитів, податкових амортизаційних пільг, а це завдає надмірних навантажень грошовій системі. У зв'язку з цим варто згадати, що лібералізації цін, наприклад у Японії передували три роки їх жорсткого обмеження, а цінове регулювання товарів "стабілізаційної номенклатури" тривало значно довше. Для фінансової системи періоду швидкого зростання характерними були деякі специфічні особливості: стратегічні операції довгострокових державних фондів; контроль за розподілом кредитів через грошову та процентну політику; непряме фінансування через перерозподіл банками вільних коштів (понад 90% фондової пропозиції); система "пере позичок", за якої кредити комерційних банків перевищували депозити, а надлишок фінансувався позичками у Центробанку; поєднання ринкового короткострокового процента з жорстко регульованим довгостроковим тощо.

Отже, засобами зменшення інфляції за даних умов є раціональне розміщення кредитів, жорсткий ціновий контроль та фінансове регулювання. Внутрішня промислова політика повинна доповнюватися адекватною зовнішньою. За умов дефіциту конвертованої валюти варто ввести контроль за її використанням, зокрема, через квотування імпорту.